

מ"ת 966/12/20 - מדינת ישראל נגד סאלח קליב (עציר)

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 966-12-20 מדינת ישראל נ' קליב(עציר)
תיק חיצוני: 898582/2020

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
מבקשת באמצעות עו"ד מערוף מדינת ישראל
סעב
נגד
משיב באמצעות עו"ד מוטי לוי, סאלח קליב (עציר)
מטעם הסגוריה הציבורית

החלטה

1. כנגד המשיב הוגשה ביום 3.12.20 בקשה למעצר עד תום ההליכים, על פי סעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1966, במקביל להגשת כתב אישום שמייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, אי ציות לשוטר במדים או שוטר שהזדהה, נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם), ונהיגה ללא תעודת ביטוח תקפה.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 30.11.20, סמוך לשעה 12:20, נהג המשיב ברכב, מסוג "טויוטה", מ.ר. 61-537-19, ברחוב ויצמן בעכו, מכיוון כללי צפון לדרום. אותה עת נהג המשיב ברכב כשהודע לו שהוא פסול מנהיגה כלהלן:

א. בתיק שמספרו 8324-08-18, מיום 13.3.19, בגזר דין שניתן בנוכחותו, לתקופה של 36 חודשים, החל מיום שחרורו ממאסר.

ב. בתיק שמספרו 5225-10-16, בגזר הדין, מיום 20.12.16, שניתן בנוכחותו, לתקופה של 10 שנים, החל מיום שחרורו ממאסר.

ג. בתיק שמספרו 7036-08-16, בגזר הדין, מיום 20.9.16, שניתן בנוכחותו, לתקופה של 5 שנים, החל מיום שחרורו ממאסר.

ד. בתיק שמספרו 7577-02-16, בגזר הדין, מיום 3.3.16, שניתן בהעדרו, לתקופה של 5 שנים.

צוין שבעת שהשוטרים פגשו את המשיב ודרשו ממנו לעצור, לא ציית המשיב להוראותיהם, והחל במנוסה מהמקום, תוך הגברת מהירות נסיעתו ונהיגתו באופן פרוץ ומסוכן. אותה עת נהג ללא רישיון נהיגה (מעולם), וללא תעודת ביטוח תקפה.

בבקשה צוין שלמשיב עונש מאסר מותנה, תלוי ועומד, למשך שנה, חב הפעלה.

צוין שבתיק שמספרו 8324-08-18 נגזרו על המשיב, בין היתר, 17 חודשי מאסר בפועל, שנת מאסר על תנאי, 3 שנות פסילה, ו-7 חודשי פסילה על תנאי.

בתיק שמספרו 5225-10-16 נגזרו על המשיב, בין היתר, שנת מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי, 10 שנות פסילה, במצטבר, לפסילות קודמות, ו-3 חודשי פסילה על תנאי.

עונשי הפסילה שהושתו על המשיב במצטבר הם לתקופה של 23 שנים, החל משנת 2016. צוין שעד היום המשיב נשא 3 מאסרים בפועל, מאחורי סורג ובריא, בגין העבירות האמורות, לתקופות של 3 חודשים ויום, שנה, ו-17 חודשים.

נטען שלמבקשת ראיות לכאורה להוכחת האשמה בהן דוחות הפעולה של השוטרים מהם עולה שהמשיב נצפה נוהג ברכב, והשוטרים זיהו את פניו, תוך כדי ביצוע העבירות. נטען שהאליבי לו טען המשיב הופרך על ידי חברו. בית המשפט הופנה לסרטון מצלמות האבטחה, בו נראית ניידת המשטרה מתקרבת לרכב המשיב, ושם בוצע הזיהוי.

מכלול הנסיבות, נטען, מצביע על מסוכנות מובהקת שניבטת מהמשיב, אותה לא ניתן להפיג באמצעות חלופת מעצר ויש לעצור המשיב מאחורי סורג ובריא.

הסנגור חולק על קיומן של ראיות לכאורה וטוען למחדלים חקירתיים שפוגמים בעוצמת הראיות. לדבריו, המשיב לא נהג ברכב, ומחומר החקירה עולה שהשוטרים הבחינו ברכב המשיב נוסע בנתיב מולם, שמו הועלה במסוף, ועל בסיס זה בלבד חשדו בו שנהג ברכב. נטען שהרכב נמצא נטוש והמשיב טען לאליבי בחקירתו. לדבריו, בבוקר הארוע שהה בחוות סוסים, עם שני אנשים נוספים, ובשלב כלשהו נכנס אדם לרכבו והרכב נגנב. המשיב התקשר, לדבריו, למשטרה, ונאמר לו להגיע לתחנה. קצין החקירות, שקיבל את התלונה, ומנגד קיבל דיווח על שוטרים שהבחינו ברכב המשיב, החליט לא לפתוח בחקירה של עבירת הגניבה. נטען שהמשטרה לא בדקה סרטון אבטחה מחוות הסוסים לבחון את טענתו, על אף שהיה עליה לעשות כן, וכן לא נטלה טביעות אצבע מהגה הרכב, ויתכן שבדרך זו היה ניתן לאתר את מי שנהג ברכב. כן נטען שהיה צורך לבצע מסדר זיהוי, ולא להביא את המשיב בפני השוטרים שטענו שהבחינו ברכבו.

4. לאחר ששמעתי את טיעוניהם של ב"כ הצדדים אני בדעה שיש להיענות לבקשה ולעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. מתיק החקירה עולה קיומן של ראיות לכאורה להוכחת עובדות כתב האישום. כן קיימת עילת מעצר נוכח מסוכנות המשיב. מסוכנות המשיב נובעת מחומרת העבירות ומהעובדה שזו הפעם החמישית, לכאורה, בה נוהג המשיב כשהוא בפסילה, וללא רישיון נהיגה מעולם, כשהרשעותיו אלה הן מהשנים 2016-2019. בעונשי המאסר שהוטלו עליו, ובעונשי המאסר המותנים, לא היה די כדי להניאו מלחזור ולנהוג ברכב, לכאורה, כשהוא בפסילה וללא רישיון נהיגה.

5. בנוסף, מצאתי שאין בחלופה שהוצעה, מעצר בית מלא בפיקוח 2 מפקחות שהוצעו, כדי לאיין במקרה זה את מסוכנותו של המשיב לשלום הציבור.

ראיות לכאורה

6. חומר החקירה הוגש לעיוני וכעולה ממנו קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב.

מדוח הפעולה של השוטר אליהו שטרית עולה שבמהלך סיור, עם שותפתו, אסתר סיטון, חלף רכב המשיב על פניהם. השוטר זיהה, דרך שמשה קדמית, שקופה, מצדו השמאלי, את פני הנהג, ופניו תאמו את התמונה במסוף. צוין שלנהג צבע עור שחור, ופנים רזות, חבש כובע מצחיה שחור, ללא מסיכה. צוין שהשוטרים נסעו אחריו, ללא רכב שמפריד ביניהם, צפרו לו בצופר משטרתי והרכב החל לנסוע מהר, ביצע פרסה, והמשיך בנסיעה. סמוך לדואר נעצר, כשהשוטרים נעצרו במקביל אליו, כחצי מטר ממנו. השוטרת פתחה את החלון וכרזה לו לעצור, הנהג המשיך ב"נסיעה מופרעת" וב"נסיעה מטורפת", כשהשוטרים מפעילים אמצעי כריזה, סירנה וצופר, ושומרים על קשר עין רצוף. בשלב מסוים הופסק המעקב ואבד קשר העין. בהמשך הבחין השוטר ברכב בעצירה, לאחר תאונה עצמית, מונע, על שטח הפרדה בנוי ומגודר. הנהג ברח מהמקום טרם הגעתם. צוין מזג אוויר נאה, ראות טובה.

מדוח השוטרת סיטון עלו דברים דומים.

ממזכר השוטר שטרית עולה שבעת שהגיע לרכב ה"טויוטה", לאחר שהמשיב, שנהג ברכב, ברח ממנו, הבחין כי הרכב מונע ומפתחות הרכב בתוך הסוויץ'.

ממזכרים של השוטרים שטרית וסיטון עולה שבתחנה זיהו, בוודאות את המשיב, כמי שנהג בארוע.

ממזכר מצלמות העיריה עולה שהרכב בו נהג, לכאורה, המשיב, נצפה בנסיעה, כשמאחוריו רכב נוסף, וניידת משטרה, באותו הכיוון.

מצילומי סרטון מצלמת האבטחה של משרד הבריאות נראה הרכב בו, לכאורה, נהג המשיב, כשבמקביל אליו נוסעת ניידת המאיטה לידו.

מצילומי סרטון מצלמת עירית עכו עולה שהרכב בו נהג המשיב, נצפה, לכאורה, בנסיעה ברחוב ויצמן, מצפון לדרום, מאחוריו רכב פרטי, וניידת משטרה. בהמשך הרכב החשוד נראה מאט והניידת עוקפת אותו בצד שמאל. באזור החניה של העיריה נראה הרכב כשמאחוריו הניידת, כשאין רכב שמפריד ביניהם.

ממזכר השוטר ואפי קבלאן עולה שלאחר הארוע הגיע המשיב לתחנת משטרת עכו לצורך הגשת תלונה על רכב שנגנב והשוטר החליט שלא לקבל את תלונתו מאחר שעלה מדוחות השוטרים שנהג ברכב בעת הארוע ושביצע תאונה עם הרכב.

הסנגור טען לכרסום בעוצמת הראיות לכאורה, בשל שורה של פגמים שצוינו מעלה. טענותיו של הסנגור יבחנו באופן יסודי ומעמיק בתיק העיקרי. בשלב זה, של הבקשה למעצר עד תום ההליכים, אין בית המשפט נדרש לבחון מהימנות עדים ומשקלן של הראיות. על בית המשפט לבחון האם יש בחומר הראיות לכאורה פוטנציאל גולמי להרשעת המשיב.

ממכלול הראיות שהונחו לפני השתכנעתי שקיימות לפני די ראיות לכאורה, להוכחת המיוחס למשיב.

עילת מעצר - מסוכנות

7. ההגנה לא חלקה על קיומה של עילת מעצר.

מסוכנותו של המשיב בנהיגה נלמדת מחומרת העבירות שמיוחסות לו, מהצטברותן וכן מעברו התעבורתי.

בית המשפט עמד לא אחת על הסיכון הטמון בנהיגה בפסילה (ראו רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל).

8. בענייננו, המשיב לא הוכשר לנהיגה מעולם ועברו התעבורתי מכביד עד מאוד.

בתיק 8324-08-18, מיום 13.3.19, הורשע **בנהיגה בפסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם**, והוטל עליו מאסר בפועל לתקופה בת 17 חודשים, תוך הפעלת מאסר לתקופה בת 10 חודשים, מאסר מותנה, בן שנה, ל-3 שנים, בר הפעלה, הפעלת שתי התחייבויות, פסילה בת 3 שנים, תוך הפעלת 3 פסילות על תנאי קודמות, ופסילה על תנאי, בת 7 חודשים, למשך 3 שנים.

בתיק שמספרו 5225-10-16, מיום 20.12.16, הורשע **בנהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, נהיגה בקלות ראש, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה כשרישיון הרכב פקע פחות משישה חודשים**, הושתו עליו מאסר בן שנה, תוך הפעלת מאסר מותנה מתיק קודם, מאסר מותנה, בן 10 חודשים, התחייבות, פסילה בת 10 שנים, ופסילה מותנית.

בתיקים שצורפו שמספרם 7036-08-16, ו- 7038-08-16, מיום 20.9.16, הורשע בעבירות של **נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, נהיגה בקלות ראש, שתי עבירות של נהיגה בזמן פסילה, ונהיגה ללא רישיון רכב**, ונדון למאסר בן 3 חודשים ויום, מאסר מותנה, קנס, התחייבות, פסילה ל-5 שנים, ופסילה מותנית.

בתיק שמספרו 7577-02-16, מיום 3.3.16, הורשע **בנהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם** ונדון לפסילה בת 5 שנים, ופסילה מותנית.

נהיגה בפסילה היא מעבירות התעבורה החמורות ומקימה עילת מעצר בגין מסוכנות. נכונים הדברים ביתר שאת, כשמדובר בעבירה חוזרת, זו הפעם החמישית, לכאורה, כשלצידה עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, שבוצעה, אף היא, לכאורה, בפעם החמישית.

המשיב הוכיח בהתנהגותו שעונשי מאסר ארוכים ומאסרים מותנים לא הניאוהו מלשוב ולנהוג בפסילה ללא שהוכשר לנהיגה.

התנהגותו מעידה על זלזול בצווי בית המשפט ועל מי שמורא הדין לא חל עליו. המסוכנות שנשקפת ממנו בנסיבות אלה, גבוהה במיוחד.

חלופת מעצר

9. על פי סעיף 21 (ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 [להלן: "חוק המעצרים"], על בית המשפט לבחון בשלב זה האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה, שפגיעתה בחירות המשיב הנה פחותה.

10. לרוב אין מורים על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד (בש"פ 2227/08 גריפאת נ מדינת ישראל (לא פורסם, 14.3.2008)).

עם זאת, כשהתנהגותו של נאשם מלמדת שאין ליתן בו אמון, ושיסכן את שלום הציבור, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים נגדו (ראה לעניין זה בש"פ 9573/09 עבדאללה סלימאן נ' מדינת ישראל, בש"פ 8495/08 טבאש נ' מדינת ישראל (26.10.2008), בש"פ 6373/09 אבו גאנם נ' מדינת ישראל (19.8.2009)).

11. לשיטת הסנגור, ניתן לאיין את מסוכנות המשיב בחלופת מעצר בית מלא, בפיקוחם של אמו וחברתה. לצורך כך העידן.

אמו של המשיב, גב' חאמדה בישאני, ציינה שאינה יודעת מדוע בנה עצור וששמעה שרכבו נגנב. לדבריה זו הפעם הראשונה שבנה הסתבך עם החוק. חברתה של האם, גב' חאתם, ציינה אף היא שאינה יודעת מדוע המשיב עצור.

12. לשיטת המבקשת החלופה המוצעת אינה ראויה והמפקחות שהוצעו אינן בעלי מרות על המשיב ואין ביכולתן למנוע ממנו לשוב ולבצע את העבירות.

13. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובחנתי את המפקחות שהציע ב"כ המשיב, לא מצאתי שניתן לתן אמון במשיב ובמפקחות, ושיש בחלופה המוצעת כדי לאיין המסוכנות שנשקפת מהמשיב.

המשיב שב וביצע, לכאורה, עבירות חמורות של נהיגה בפסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם), בפעם החמישית, כשמאסר מותנה, בן שנה, בר הפעלה, עומד ותלוי נגדו ובעברו מאסרים ארוכים ופסילות ארוכות בגין עבירות דומות.

זאת ועוד, כעולה מדוחות השוטרים, נסיבות ביצוע העבירה חמורות, וכוללות המלטות מהשוטרים.

בנסיבות חמורות אלה, אני סבורה שאין לתת במשיב אף את האמון שדרוש לצורך מעצר בית.

המשיב מעיד בהתנהגותו שאין לו מורא מהדין ומהחלטות בית המשפט, ומי יארום לכך שלא יפר תנאי חלופת מעצר.

התרשמתי שהמפקחות, אמו וחברתה, אינן יודעות מדוע המשיב עצור, אינן מהוות עבורו דמות סמכותית, ואין בכוחן להציב לו גבולות ולהבטיח שלא ישוב לסורו. המשיב שב ואחז בהגה, וכל זאת כשהוא יוצא מביתו, כשאמו שמתגוררת עמו, לא הצליחה למנוע זאת, ומי לידי כך יתקע שמעתה תצליח בכך.

בנסיבות אלה, בהן לא ניתן לתת אמון במפקחות שיבצעו את עבודתן כנדרש, וימנעו מהמשיב לשוב ולבצע עבירות דומות, אף חלופת מעצר באיזוק אלקטרוני אינה מתאימה.

בהעדר אפשרות להפחית את הסיכון הנשקף מהמשיב בכל דרך אחרת, פרט למעצרו, אני קובעת שאין למשיב, חלופת מעצר.

נוכח האמור, אני מורה שהמשיב יעצר מאחורי סורג ובריח וזאת עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, כ"ט כסלו תשפ"א, 15 דצמבר 2020, במעמד
הצדדים.